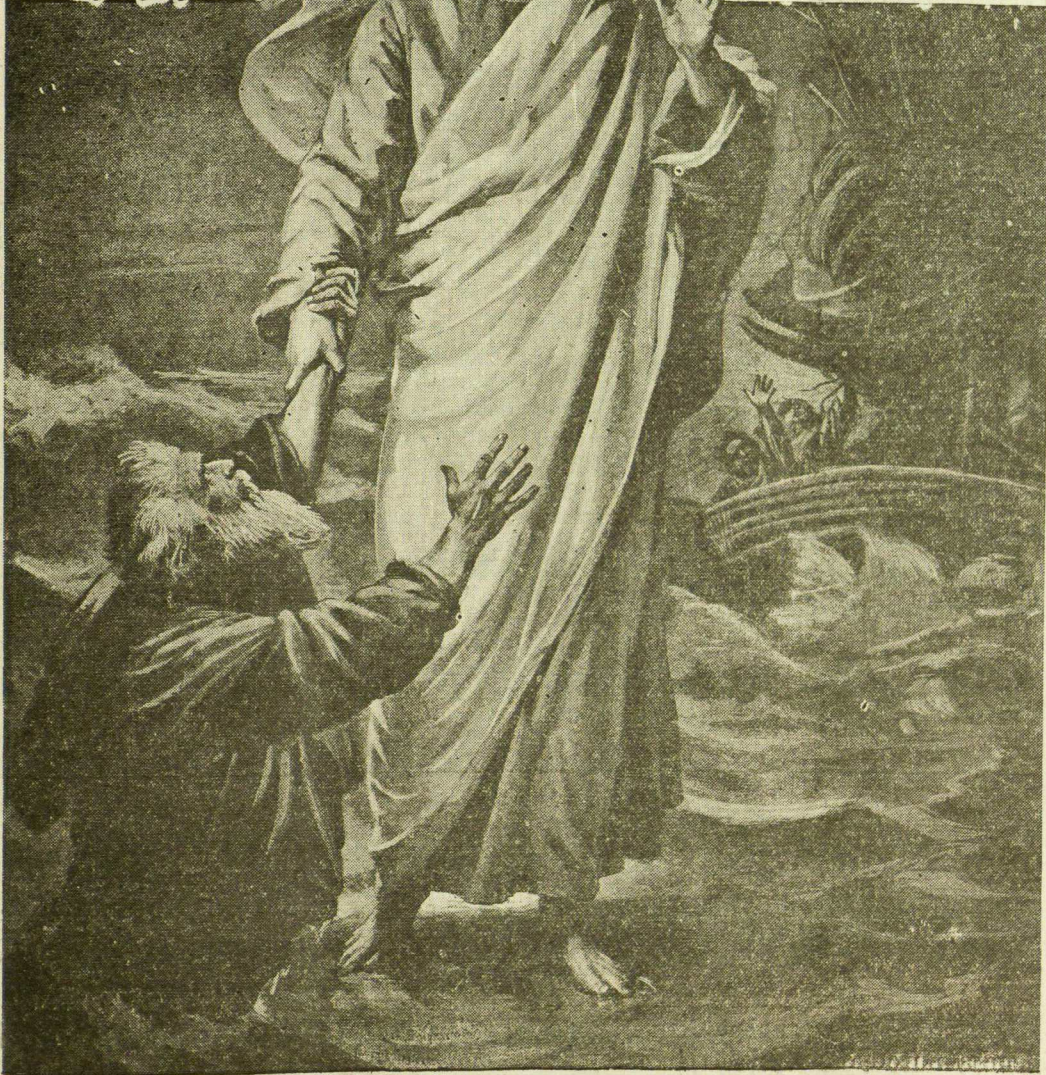

LATVAS

No. 22. Metai VII

Gegužēs-May 28, 1927

ŪSR valst.
respubliknē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Sekmadienis Po ŽENGIMO DANGUN ŠVENTĖS.

L e k c i j a .

I PETRO, 4, 7-11.

MYLIMIAUSIEJI: Bukite išmintingi ir budrus maldose. Bet visupirma turėkite vieni kitiems nuclatinės meilės, nes meilė uždengia nuodėmių daugybę. Bukite vieni kitiems svetingi be murmėjimo. Patarnaukite kits kitam, kiekvienas ta dovana, kurią jis yra gavęs, kaip geri daugiropos Dievo malonės užvaizdai. Jei kas kalba, tegul kalba kaipo Dievo žodžius; jei kas eina tarnystę, tai tedarai kaipo Dievo suteikiamąją galia, kad visame butų pagarbintas Dievas per Jėzų Kristų.

E v a n g e l i j a .

JO. 15, 26-16, 4.

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Kuomet ateis Ramintojas, kurį aš jums siūsiu, ji liudys apie mane. Ir jus liudysite, nes nuo pat pradžios su manim esate.

Tai jums kalbėjau, kad nesipiktintumėte. Jie išmes jus iš sinagogų; ateina net valanda, kad kiekvienas, kurs jus užmuš, tarsis tarnaujas Dievui. Tai iie jums darys, nes nepažino Tėvo, nė manęs. Bet aš tai jums kalbėjau, kad, atėjus jų valandai, atsimitumėte, jog aš buvau tai jums sakęs.

Naujas Val. Liaudies Universiteto skyrius, KURŠENAI. Balandžio 10 d. mokyklos salėje atidaryta Valančiaus Liaudies Universiteto skyrius jo pirmininko kun. Kieloš prakalba. Sugiedota tautos ir pavasarininkų himnai. J. Mačernis pakalbėjo kiek apie važiavimą Brazilijon epidemiją nurodydamas, kad iš tos epidemijos gerokai pasipelnys tik agentai, o

musų žmonės atsidurs dar didesniame skurde. Paskiau sekė 2 J. Mačernio paskaitos, kurios užsitęsė iki velyvo vakaro. Žmonių buvo gana daug. Gerb. klebonas kun. Dambrauskas atidarymo iškilmes užbaigė ragindamas parapijonis uoliai lankyti paskaitas.

Vienuolijos Lietuvoje.

Vienuolijos tikslas yra siekti krikščioniškosios tobulybės. Išganytojas pa sakė: “Bukite tobuli kaip jusų dangaus tėvas kad yra tobulas.” (Mat. 5, 48.) Tobulybė yra gili Dievo meile, kuri pasireiškia ne tiktai žodžiuose, bet ir darbuose. Taigi eiti prie šitos tobulybės ir yra kiekvienos vienuolijos pirmutinis tikslas. Priemonės tai tobulybei siekti yra trys Evangelijos patartys: neturtas, skaistybė ir klusnumas. Jos yra kelias į tobulybę. Kristus nieko neverčia buti tobulu, bet pataria, todėl ir įžadai, kuriuos vienuoliai priima, nėra joki įsakymai, bet tiktai patartys, kurių pagalba katalikai tvarko savo gyvenimą.

Kas laisvai ir noriai priima tas patartis pildyti, tas reiškia Dievui didesnę meilę, aukštesnį dvasios kilnumą, daug prakilnių pasirįžimų ir pasišventimų artymo gerovei. Tos trys patartys tuomi pasitarnauja Dievui, kad jos naikina žmogaus širdyje jo blogus prigimties palinkimus ir blogas ypatybes. Žmogus, pasilivusavęs iš visokių ryšių, kurie jį rištų su jo kunu ar pasauliu, gali lengviau pasišvesti Dievo garbei ir artymo gerovei.

Kiekviena vienuolija turi dvejoją tikslą. Vienas ir pamatinis tikslas yra bendras visoms vienuolijoms — kelti vienuolijos narius tobulybėje, teikiant jiems priemonių pasiekti aukštos tobulybės. Antras tikslas yra savotiškas — koks nors gyvenimo ir darbuotės budas, kuriuo galima atnešti daugiau gero

visuomenei. Taip vienuoliai skelbia Kristaus Evangeliją ar tai duodami misijas, rekolekcijas, sakydami pamokslus, klausdami išpažinties; vykdamai net į svietimas šalis skelbti Kristaus mokslo laukinems tautoms. Kiti užsiima švietimu; steigia ir palaiko mokyklas visokių rūšių; spausdina knygas, laikraščius. Treči dirba labdarybės ir gailestingumo dirvoje: ligoninėse, prieglaudose. Visi dirba tuo pačiu Dievo garbės ir artymo meilės pasišventimu.

Kaip kituose kraštuose taip ir Lietuvoje yra vienuolijų. Senovėje, kuomet Lietuva buvo dar Didėji Kunigaikštija, joje buvo labai daug vienuolijų. Aplamai tuomet jų buta visur daugiau negu dabar, nes tuomet visas švietimo darbas beveik buvo vienuolijų rankose. Pradinės, vidurinės ir aukštosios mokyklos buvo vedamos vienuolijų. Spaustuvės irgi jų buvo. Daugelis jų užsiėmė ir žemės dirbimu. Kitose šalyse vienuoliai vedė ir tvarkė ligonines, prieglaudas. Lietuvoje, vienolių vedamų ligoninių, kaip ir nebuta. Jie čia užsiėmė daugiausia apšvieta. Tiktai senose knygoose užrašyta apie tuos garsius licejus — aukštąsias mokyklas, kurias vienuoliai vedė Lietuvoje.

Kuomet Lietuva atateko rusų ir vokiečių valdžiai, vienuolijas uždarė ir jų turtus atėmė. Vienuoliai turėjo apšviesti šalį. Kitiems buvo dar leista susispiesti į vieną vienuoliją ir tenai gyventi iki mirties, bet daugiau naujų vienuolijų

priimti jiems buvo uždrausta. Taip išnyko Lietuvoje garsieji kameldulai, pijarai, misijonieriai arba lazaristai, karmelitai, domjnininkonai, kurių valdžioje dar ir šandie garbingiausias vardas yra Lietuvos Provincijolo. Tasai vardas šandie tėra vien garbės pažymis, teikiamas vienam senam ir garbingam vyrui. Jų praeitį mums teskelbia gražios jų pastatytos Lietuvoje bažnyčios ir puikus užvesti vaisingi sodnai.

Dabar, karui pasibaigus ir Lietuvai likus nepriklausoma, vėl prasidėjo laisvės augti kaip grybai po lietaus. Dar iš senųjų gyvavusių vyrų vienuolių buvo Marijonai ir Pranciškonai. Marijonai senovėje turėjo savo vienuolynus Mariampolėje, Sasnavoje, Igliaukoje, Slabadoje ir Jonavoje. Pranciškonai arba Lietuvoje vadinamieji Bernadinai gyvavo dar Kretingoje. Pranciškonų buta Vilniuje, Kaune ir kitose vietose. Nors silpnai, bet šiuodu vienuolynu Mariampolėje ir Kretingoje dar gyvavo, karui prasidėjus. Nors Marijonų tuo laiku Mariampolėje ir nebuvo, tai juos Bažnyčios valdžia visgi dar skaitė tikraisiais namų savininkais dėl persekiojimų gyvenančius Šveicarijoje ir Amerikoje.

Dabar Lietuvoje gyvuoja Pranciškonai, Jezuitai ir Marijonai. Pranciškonai gyvuoja Kretingoje. Čia yra gražus vienuolynas, bažnyčia ir didelis sodnas. Vienuolių yra per 20, jų tarpe 4 kunigai. Vienuoliai, kurie ruošiasi į kunigus, mokosi savo vienuolyne Vokietijoje. Kiti Pranciškonų namai yra Kaune. Čia yra į 10 vienuolių, bet tiktai vienas kunigas Bizauskas, Jie turi gana jėgų iš-

leisti mėnesinį laikraštį, pašvęstų Lietuvos Tretininkų Santvarkos reikalams. Tasai laikraštis vadinasi "Šv. Pranciškaus Varpelis".

Kaune yra įsikurę kunigai Jezuitai. Čia buvo seni Jezuitų vienuolijos rumai, kuriuos rusai atėmę iš vienuolių, patalpino savo arkieriejų ir jo įnamius. Dabar tie namai perėjo jų seniems savininkams. Kadangi lietuvių jezuitų buta tiktai pora asmenų, tai juos papildė vokiečiai, kurie išmoko lietuvių kalbos ir dabar dirba Lietuvai naudingą švietimo darbą. Jezuitai Kaune turi savo klasinę gimnaziją, kurią lanko pora šimtų vaikinių. Mokykla gerai įrengta ir mokslo atžvilgiu labai aukštai stovi. Nors tėra tiktai 5 kunigai, bet broliai, baigusieji aukštus mokslus, padeda darbą dirbti.

Marijonai savo senoje vietoje Mariampolėje turi klasinę gimnaziją, labai puikiai įrengtą ir mokslu aukštai pastatytą. Kartu jie valdo parapiją ir leidžia savaitinį laikraštį "Šaltinį", jau prieš karą pagarsėjęs visoje Lietuvoje. Čia gyvena ir Arkivyskupas Pranciškus Karevičius, vienuolis Marijonas. Kunigų vienuolių viso yra 18; ne mažiau ir brolių. Kitas Marijonų namas yra Kaune, prie Laisvės alejos. Jiems priklauso mažutė šv. Gertrudos bažnytelė. Šiame vienuolyne gyvena Lietuvos Valstybės universiteto profesoriai Marijonai ir studentai, lankantieji aukštąjį dvasinį mokslą universitete. Trečias Marijonų vienuolynas yra Ukmergėje.

Yra dar ir Kapucinai. Plačiai pagarsėjęs tėvas Kazimieras, karui pasi-

baigus, atvyko į Lietuvą ir atidarė savo vienuolyną Ukmergėje. Su juo kartu gyvena ir kapucinų vokiečių. Del silpnos sveikatos tėvas Kazimieras negalėjo savo darbo plačiai paimti ir nesirado pagelbininkų, kurie norėtų kapucinų vienuoliją Lietuvoje atnaujinti. Tai tėvas Kazimieras savo vienuolyną Ukmergėje perleido Tėvams Marijonams. Tokiu budu Tėvai Kapucinai neprigijo Lietuvoje, nors kituose kraštuose jie turi didžiausio pasisekimo. Dirbą didelį šventą darbą ir žmonių yra labai mylimi.

Kiek tenka sužinoti, tai ir Salezijonai kuriasi Lietuvoje. Italijoje yra gana daug lietuvių kunigų Salezijonų, kurie nori savo darbuotę pernešti į Lietuvą. Jų darbuotė Lietuvoje būtų labai naudinga, nes jų dirva labai apleista. Salezijonai užlaiko amatų mokyklas. Kaip tik Lietuvoje yra labai mažai šitokių mokyklų. Amatininkai gi daugiausia vokiečiai arba žydai. Laikas būtų lietuviams griebtis amatų ir lengvu budu sau duoną uždirbti ir neleisti savęs kitiems išnaudoti. Taigi Salezijonai, kurdami Lietuvoje amatų mokyklas, atneš daug naudos mūsų žmonėms.

Iš moterų vienuolijų Lietuvoje yra net keletas. Visų žymiausias tai gal bus Seselių Kazimieriečių Pažaislyje. Tai Amerikos šv. Kazimiero vienuolijos atžala. Be Pažaislio jos dar turi vienuolyną Kaune ir Aukštoje Panemunėje, kur veda pradinę mokyklą. Viso Seselių yra arti 100. Kaip čia Amerikoje, taip ir Lietuvoje jos dirbs naudingą švietimo darbą, auklėdamos jaunimą Dievo ir tėvynės meilėje. Jos gerai tvarko savo

vienuoliją, nes leidžia kandidatėms baigti Lietuvoje aukštą mokslą, kad tokiu budu jos tiktų būti tos šalies mokyklų mokytojomis.

Antroji didelė vienuolija tai Vargdienių Seselių, neužmirštamo Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus įsteigta Marijampolėje. Jos užsiima vargdienių ir senelių prieglauda. Dabar turi ir savo aukštesnę mokyklą, bet tai jau jų antraeilis tikslas. Vienuolija turi per 50 narių. Jos turi Marijampolėje savo spaustuvę ir knygyną. Kadangi spauda mūsų laikais yra savos rušies galybė, tai ir spaustuvės bei knygyno vertė kiekvienam gerai suprantama. Jos sėja Lietuvoje katalikiškos spaudos sėkla.

Krakėse jau nuo 17 šimtmečio yra garsi šv. Katrinos vienuolija moterims. Jos veda šias įstaigas: Krakėse be vienuolyno turi dar prieglaudą, Žemėje prieglaudą, Stravninkuose ligoninę, Kelmėje mokyklą ir Ukmergėje prieglaudą. Jos norėjo užimti Kaune ligonių prižiūrėtojų ir slaugių vietas, bet anuomet nekatalikiškoji valdžia joms nebuvo palanki. Karaliaučiuje yra garsi šv. Elzbietos ligoninė ir seserų vienuolija, kuri rūpinasi ligoniais. Keletas tų seserų atvyko į Lietuvą ir jos susivienijo su šv. Katrinos seserimis, dirbdamos vienam bendram tikslui — gailestingumui.

Anykščiuose po karo įsikūrė šv. Kryžiaus seserys, atvykusios iš Šveicarijos. Jų tarpe yra keletas lietuvaikių. Šitoji vienuolija yra plačiai žinoma savo mokslo aukštumu ir narių skaitlingumu. Visa vienuolija turi per 7000 seserų. Lietuvoje jos laiko tris mokyklas: Anykščiuose, Šiauliuose ir Panevėžyje.

Kaune nuo seno yra garsus seserų Benediktinių vienuolynas. Daugiausia čia buvo vienuolės lenkės, dėl kurių savo laiku teko turėti ir nemalonumų. Dabar lenkės atsitraukė ir, įsisteigė atskirai Klovainiuose. Kaune liko vienos lietuvaitės. Jos nuolatos auga savo skaičiumi. Turi rankų darbo mokyklą, kuriai net valdžia duoda savo paramos.

Taigi Lietuvoje iš paduotų skaitmenų vienuolinis gyvenimas nėra ap-

leistas. Čia mes randame vyrų ir moterų vienuolijų, kurios turi savo užbrižtus švietimo ar labdarybės-gailestin-gumo tikslus ir savo darbštumu ir pasišventimu neša daug naudų Lietuvos žmonėms. Lietuvoje yra daug jaunimo, kuris siekia visa, kas yra gera, dora, prakilnu, todėl nė pašaukimų į tas vienuolijas netruks. Tai aiškiai parodo skaitmens vienuolijų kandidatų. J. N.

APAŠTALYSTĖS MALDOS INTENCIJA.

*Švenčiausios Jėzaus Širdies Evangelijoje
Pažinimas.*

Šv. Tėvas trokšta, kad visi žmonės pažintų Jėzų Kristų. Jeigu mes savo Išganytoją gerai pažinsime, mes negalime Jo nemylėti. Dėlto jisai prašo, kad mes melstumėmės, kad visi žmonės prieitų prie pažinimo Švenč. Jėzaus Širdies.

Tuo pačiu laiku šv. Tėvas įduoda į mūsų rankas knygą-vadovėlį, iš kurio mes galime tos Jėzaus meilės išmokti. Jisai mus ragina mokintis Švenč. Jėzaus Širdį iš keturių Evangelijų pažinti, kurias parašė keturi šv. Dvasios įkvėpti evangelistai, teikdami mums ketveriopą dieviškojo Mokytojo pažinimą.

Ko šv. Tėvas nori, kad mes mokintumės šv. Evangelijose tai ne paprastą Išganytojo gyvenime įvykių aprašymą, bet jo Švenč. Širdį. Toksai šv. Evangelijų skaitymas sujungtas su apmąstymu, kuriuo gyvena daugelis katalikų, norėdami siekti dvasinio vidurinio gyvenimo, yra užgiriamas šv. Tėvų, kurie teikia atlaidus už skaitymą, parodys mums tobulą Dieviškojo Sumaus meilę Jo dangiškam Tėvui, lygiai kaip ir malonią mums reiškiamą užuojautą mūsų ligoms, kaip kuno

taip dvasios.

Ypatingai mes turime žinoti, kad Jėzaus Širdis yra sužeista, krauju tekanti, kurią reikia pagydyti. Tasai pažinimas padės mums atsilyginti Jam už savo ir viso pasaulio nuodėmes.

Šv. Jonas iš Sahagun.

Šv. Jonas gimė Sahagune, Leono karalijoje. Jisai mokslus ėjo Salamankoje ir Burgose. Įsišventęs kunigu, jisai buvo Burgoso katedros kanauninku, paskui liko misijonierium. Po sunkios operacijos 1463 metais jisai įstojo į Tėvų Augustinijonų vienuoliją Salamankoje. 1471 metais jisai paliko vienuolino vyresniuojų. Savo karštais pamokslais prieš nedorovę jisai įgijo sau daugelį priešų, kurie su ginklais jį užpuldinėjo. Jisai mirė už savo tikėjimą, nes jį nunuodijo viena moteris, kurios vyrą jisai sugražino į doros kelią. Mirė Salamankoje 11 d. birželio, 1479 metais. Išpažintas šventu 1690 metais ir jo šventė paskirta 12 d. birželio m.

Tretininkų Žinios.

Tretininkai ir jaunuomenė.

Žmogaus siela, galingai suplasnojusi sparnais, pakyla nuo purvinos, tamsybėse paskendusios, lyg tvankiame kalėjime uždarančios ją žemės, ir skrenda į saulėtas padangių beribes, išsiilgusi laimės, laisvės, grožio... Visa nelaimė, kad kunas toks svarus: greitai lėčiau ir silpniau ima plasnėti nuilęs sparnai, visai netenka jėgų, ir kunas krinta iš aukštųjų purvynan, nutraukdamas ir nerimstančią sielą. Vėl kykla, ir vėl toks pat likimas ištinka ją. Jau ištisa šimtmečių eilė nuėjo praeities amžinybėn, kai žmogus taip grumias, nepajėgdamas parįštais sparnais pakilti į mėlyną erdvę, iš kurios nebereiktų nusileisti vargo ir ašarų žemelėn. Ir kita tiek praėis, o vis žmogus tebesiblaškys kankinų rate, jei nebėgs prie tikro vadovo, puikiausiai žinančio kelius, vedančius į saulėtą rytojų, ir nešauks jo pagalbos. Tokiu vadovu, apsišarvavusiu kilniomis, Kristaus gyvenime visoj pilnumoj išsiplėtojusiomis, dorybėmis, yra šv. Pranciškus. Jo įsteigto Trečiojo Ordono reguloj tie keliai gražiausiai nušviesti yra. Todėl, ieškodami tobulybės, stojo į jį ir rado savo dvasiai peno tokie asmens, kaip Kristupas Kolumbas, Amerikos atradėjas, garsusis portugalų jurininkas Vasko de Gamo, didžiausias viduramžio poeta Dantė Aligieri, abu didžiuoju pasaulio dailininku Rafaelis ir Michel-Angelo, muzikas Lištas, visa eilė popiežių, karalių, žymių karžygių ir dvasios galiunų. Laimė, kad šiandien jau ne tik daugelio katalikų, bet ir kitatikų ausys krypsta prie šv. Pranciškaus iš Asyžiaus, norėdamos rasti jame išgelbėtoją tautų iš jų šiųdieninio dvasinio skurdo. Visi, nors paviršutiniai pažvelgę į šv. Pranciškaus dvasią, pastėbi jame didžiulę, virš visos žmonijos ir visų laikų iškilusią

jo asmenybę. Juk, gal but, nė vienas šventasis neturėtų tiek pamokinančio visų amžių ir visų laikų žmonėms pasakyti, kiek šv. Pranciškus. Jaunimo organizacijos, įvairiausios studentų korporacijos, naujai gimstą įvairiuose kraštuose jaunuomenės judėjimai jame mato savo idealą. Jį sekant steigiami Vokietijoje protestantų vienuolynai, Anglijoje — anglikonų. Žodžiu, iš jo laukiama užtekančios karų nuvargintai žmonijai žvaigždės, ką liudija ir popiežiai, kaip: Pijus XI, Benediktas XV, Leonas XIII ir kiti.

Nes štai kaip džiugauja vienas laikraštis: “Naujai pabudęs, galingai į viršų besiveržiąs, šviežiu krauju sruvenas pranciškonų judėjimas yra geriausias mūsų dienų reiškinys”. “(St. a. M. L.” 1914, 8 tom., 236 p.).

Tai tik reikėtų labiau iškelti Pranciškaus įsteigtąjį Tretijį Ordeną, kviesti į jį be išimties visą žmoniją, ir matytume, kaip ateina mūsų dienoms išganymas. Juk štai ką rašo popiežius Leonas XIII apie XII šimtmetį, Šventojo gyvenimo laikus: “Tiesiog netikėtina, su koku entuziazmu ir koku dvasios pakilimu minia prie Pranciškaus prisirišo. Visur, kur tik jis ėjo, didžiausi buriai prie jo šaukėsi, neretai visi miestelių ir skaitlingesnių apylinkių gyventojai maldavo, iškilmingai priimti į savo Ordeną, nesutraukiant šeimos ryšių ir namų užsiėmimų”. Girdėdamas tokius maldavimus ir matydamas didžiulį reikalą ir įsteigė Šventasis Tretijį Ordeną, į kurį įstojo beveik visa tuometinė visuomenė, ir tuo budu atnaujintas liko tamsiu nedorybių ruku apsiaustas žmonių gyvenimas.

(Bus daugiau).

Nekaltas Kankinys.

(Tąsa)

Vieną kartą, atmenu, prieš Naujus Metus buvo vakarėlyje. Buvo susirinkę daug ponų; artinos pusiaunaktis, linksmintasi iš visų pajėgų; Naujieji Metai sutikta su taurėmis rankose. Senelis dažnai dairėsi į laikrodėlį, pamerkė man ir šeimininkei, tarė balsiai, kad ir kiti kunigai ir pasaulininkai išgirstų: "Rytoj laikau šv. Mišias, labiau derėtų į Dievą glaustis, pradessant Naujus Metus". Lyg šaltu vandeniu būtų šliukštelėjęs į ugnį. Paskui kun. Juozą išėjo daugumas, liaudamies trukšmavę.

Buvo jis didelės mūsų ordeno prieštis ir, žinoma, mano nuodėmklausis ir širdies draugas. Kas manyje buvo prasidėję, beskaitant Cretineau-Jolly, tai pabaigė šviesaus dvasiškojo mistro vadovybė. Jis buvo Apvaizdos įrankis, pabaigęs daryti mano pašaukimą.

Labai jis troško sugrįžti į mylimąją savo tėvynę, Žemaičius; o jausdamasis nebesveikas, labai troško bent numirti tėvų žemėje ir nors keletą metelių pabuti su mylinčiomis jį ir jo mylimomis savo seserimis.

Kad būtų nors žodį taręs ar bent nesipriešinęs, būtų likęs Jekaterinoslavo klebonu, būtų buvęs nepriklausomas ir turėjęs daug didesnę dirvą veikti; tačiau gynė, kad nesukiltų pavydai; daugiausia gal iš nusižeminimo.

Vieną kartą kun. Juozui lankant Jekaterinoslavo ligoninę, katalikus ligonis, netikėtai išgirdo šaukimą: "Dovydo sunau, pasigailėk manęs!" Buvo

tai pusprotis beturtis. Kun. Juozas pasiėmė jį iš ligoninės į save, paguodė, na, iš nelaisvės namų išvedė į Dievo šviesą".

Kitas kun. Juozo draugas, paskui taip pat likęs tėvu jėzuitu, rašo:

"Kun. Juozas Jekaterinoslave buvo centras ir siela viso religinio gyvenimo visame mieste ir visoje apylinkėje; putė tą gyvybę, gubernijinės policijos gaudomas ir baudžiamas, nes jį sekė kiekvieną jo žingsnį. Bet kun. Juozas laiku mokėdavo pasislėpti nuo policijos akių kur gelžkelio punkte; ir ten tuoj surinkdavo katalikus ir tarnaudavo jiems: laikydavo jiems šv. Mišias, klausydavo išpažinčių. Man labai gerinosi ir buvo palankus, palaikydamas manyje viltį, jog gailėstingasis Dievas gal ir mane išvaduoti.

O kai reikėjo išvažiuoti, ir čia pasirodė man tėvu, nes nors turėjau po 30 rublių mėnesiui pragyventi, kelionei tebuvo susitaupęs 30—40 rublių. Kun. Juozas manė to busiant permaža ir iš savųjų pridėjo 10 rub. ar kiek daugiau; tai padaryti buvo jam tikrai nelengva, atminus, kaip mūsų kunigai vargingai gyveno ištremti. Kur reikėjo padidinti žmogaus laimę, ten kun. Juozo auksinė širdis nežinojo ribų labdarinamumui.

Kartais lydėdavau jį, kai eidavo ligonių lankyti; tokių jis daug globojo, tai buvo Bilgorajo "sietininkai" (?); jiems daug gera yra kun. Juozas daręs.

Naujoje bažnyčioje darydavo trijų dienų rekolekcijas, nors maža kas jas

lankydamo; tiesa, kad ir nepatogu buvo, nes reikdavo paslapčiomis rinktis.

Globojo kažin kokį našlaitį, kurs paskui, girdėjau, tapęs labai geras žmogus ir gyvenęs Jekaterinoslave.

Kun. Dovydaitis pasakojo man apie vieną kunigą tremtinį (rodos, tai buvo jis pats, nes visados taip apie save kalbėdavo). Tremtiniai, eidami per Barabinską stepes Tobolsko gubernijoje, viename kaime vis matydavę mergaitę, kuri vis teiraudavosi, ar nėra jų tarpe kunigo? Nerasdama, liudna grįždavo nuo jų. Pirmosiose tremtinių partijose, tikrai, nebudavo kunigų. Galų gale, aptiko aną kunigą ir džiaugdamos nusivedė jį į persenusį savo senelį, čigoną, prieš kelias dešimtis metų išsiųstą čia už vagystę nedidelių daiktų, ir dabar baigiantį gyvenimą. Gyvas bebuvu noru susilaukti kunigo. Išklauius išpažinties ir aprupinus kuo galima, kunigas paklausęs senelio, už ką jam Dievas teikia tokios malonės? Čigonas, labai nusižeminęs, atsakęs esąs labai nevertas, didis nusidėjėlis, net poterius užmiršęs; beatminęs tik "Dievo Angelas apreiškė" ir tai visados kalbėdavęs.

Kun. Dovydaitis, nors turėdavo labai daug moralių susigraužimų ir buvo kunu ligotas, visados buvo linksmas. Nuolat dirbdamas misijų darbą, išsisukdamas nuo areštų, gyvenimui užsidirdavo repetacijomis.

Ilgai kun. Dovydaitis vaisingai darbuosė Jekaterinoslave. Pats gubernatorius, paskui likęs ministeriu, Durnovo labai brangino tą Dievo tarną ir išprašė iš Vidaus reikalų ministerio jam leidimą sugrįžti į savo kraštą. Tiesa,

nevisiškai į mylimuosius Žemaičius, bet į Lietuvos pasienį, kur klebonavo jo brolis Tamolevičius, į Alukštą.

Jekaterinoslavo gubernatorius paleidimo raštą yra pasirašęs 1882 m. spalio 6 d. Mirė kun. Juozas tą pat ruodėnį gruodžio 26 d. Taigi puslavisvis tepabuvo vos du mėnesiai ir 20 d., o pačioje Aukštoje nē to tiek. Vis delto mėginęs iš čia pėsčias nueiti į Kauno gubernijos lietuvius; dar uoliai ėmėsis tarp savųjų kunigavimo darbo; nuo ryto iki vakaro klausęs išpažinčių; žmonės laikė gulte apgulę jo klausyklą, nemaž nežiurėdami jo nuovargio.

Ištrėmimas, ilgesys, sunkus darbas buvo palaužę stiprą artojo kuną; jis spiaudė kraujais. Nežiurėjo to, vis darbuos, bet ir džiova sparčiai didėjo, kol, galop, pakirto.

Kun. Juozas-Silvestras Dovydaitis mirė šventuoju ant rankų mylimojo savo pusbrolio kun. Justino Dovydaičio, kuriam visą korespondenciją adresuodavo, nesulaukęs nē šešių dešimtų metų amžiaus "ramioje Alukštos celėje". Ir iki šiam laikui liko ten jo dorybių kvapas ir atmintis, stiprindamas kitus lietuvius kunigus, kuriems tekdamo darbuotis šitame pačiame tolimiausiame lietuvių gyvenamame kampe. Varniškiečiai jo mokiniai pastatė jam ant kapų puikų paminklą, žinoma, lenkišku parašu, nors jis buvo lietuvis kunu ir siela: "kochal Boga nadewszystko, a bliźniego, jak siebie samego" (mylėjo Dievą visa daugiausia ir savo artymą kaip pats save).

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

— Strasburgo vyskupas Ruch išleido visoms parapijoms ganytojišką laišką, skatindamas tėvus, kiek galint anksčiau, vesti vaikus prie šv. Komunijos. Katalikiškam Elzaco kraštui po karui patekus Prancuzijos valdžion prasiėjo atkalbinėjimai, kad tėvai neleistų vaikų į katalikiškas mokyklas. Valdžia pristeigė mokyklą be religijos, be Dievo ir į jas vilioja katalikų vaikus. Vyskupas ragina tėvus mokyti ir auklėti vaikelius katalikiškai ir iš mažens pratinti juos prie šv. Sakramentų.

ITALIJA. — Italų vyriausybė yra griežtai nusistačiusi prieš kaukių balius gavėnios metu. Ypatingas tos rušies išdykavimas yra įsisenėjęs Albanų kalnuose San Marino apylinkėje ir vadinasi carnalone. Romos laisvamaniai buvo beruošią tą išdykavimą Pelenų dienoje, bet vyriausybė uždraudė, paaiškindama kad kaukių balius nėra suderinimas su tos dienos dvasia.

— 1927 m. 22 vasario šv. Tėvas priėmė į privačią audienciją beviešintį Romoje Švedijos karalių Gustavą V. Popiežius padovanojo karaliui tokį jau aukso medalių, kokį yra atsiuntęs Lietuvos Prezidentui. Karalius aplankė ir kardinolų sekretorių Gasparri.

PARYŽIUS. — Viename viešajame susirinkime kalbėjo kun. de la Briere. Jis pareiškė, kad Šventasis Tėvas yra visuomet pasirengęs remti T. Sąjungos akciją pasaulio taikos ir teisybės reikalais. Bet neturi nei mažiausio noro turėti T. Sąjungoje savo personalį atstovą.

BELGIJA. — Šių metų pradžioje Belgijoje buvo Belgijos katalikų jaunuomenės organizacijos savaitė su paskaitomis apie katalikų veikimo uždavinius. Iškelta reikalavimas, kad dvasinis krikščionių auklėjimas vyktų šeimoje, parapijoje ir mokykloje. Parapija yra katalikų gyvenimo branduolys. Todėl visi be skirtumo turi organizuotis ir dvasiškijos vedami pašvęsti savo jėgas bendriems tikslams.

Mokykla, turi būti katalikiška. Bažnyčia ir Kri-

skelbia Evangeliją. Katalikai tėvai nusideda Dievui ir savo vaikams, jei juos leidžia į nekatalikiškas mokyklas. Katalikų veikimo uždutis yra užpildyti mokyklą, šeimą ir parapiją.

MADJARIJA. — Benediktinų kongregacija Martinsberge dabar turi 268 vienuolius, jų tarpe, 191 kunigus, 56 auklėtinius 16 naujokų. Moksle darbuojasi 131, parapijose dirba 29. Ordenas veda vieną universitetą ir 8 gimnazijas, kame mokosi viso 2912 mokinių. Cistersų kongregacija ir čia turi 173 narius, 84 dirba mokslo darbą, 19 parapijose. Ordenas veda 5 vidurines mokyklas, kuriose mokosi 2408 mokiniai.

AIRIJA. — Pastebėjus, kad nesant aiškios tikybinės pasaulėžiūros tarp skautų ir tas patysai doros bei drausmės gyvenimas, sekmingai kuriasi Airijoje "Airių katalikų berniukų skautų organizacija". Kiekvienas burys priskiriamas prie parapijos. Veik visos Dublino arkivyskupijos parapijos jau pradėjo kurti šiuos burius. Draugovėms vadovaus pasauliečiai; dvasios reikalų patarėjas bei draugovių globėjais bus dvasiškiečiai.

VOKIETIJA. — Sąjunga išleido atsišaukimą, ragindama katalikų studentų sąjungas prisidėti prie misijų darbo. Akademinė Misijų Sąjunga dabar turi virš 4000 narių. Jos svarbiausi uždaviniai: 1. Raginti visų Vokietijos universitetų studentus bendradarbiauti misijose. 2. Studijuoti misijų mokslus paskaitose, seminarijose, misijų studijų rateliuose; studijuoti tautų kultūrą ir tikybas. 3. Dirbti ir plėsti misijas Vokietijoje per spaudą, paskaitas, platinant tinkamus raštus. 4. Daryti įtakos krikščionybės dvasioje į kitų tautų studentus, besimokinančius Vokietijos universitetuose. 5. Remti aukštuosius mokslus, spaudą ir medicinišką globą misijų šalyse. 6. Remti dvasiškijos sudarymą iš tų žmonių, kuriems misijonieriai

— Katalikų radio biurą Bavarijoje sudaryti siulo Ersehstaddo dvasiškijos laikraštis "Klerusblatt". Šis biuras turėtų sekti vokiečių radio siunčiamųjų stočių programas ir pasirūpinti, kad kartis nuo karto būtų perduodamos ir katalikų paskaitos.

— Katalikų akademikių sąjungos sušauktuose posėdžiuose Keveler'e 1925 ir 1926 m. dalyvaujant teologams, gydytojams, buvo nagrinėjami klausimai, kurie liečia mediciną ir tikybą. Trečias šios rūšies susirinkimas numatomas šiais metais kovo 28-31 d.

ANGLIJA. — 1927 m. 7 vasario, 39 anglikonų vyskupai iškilmingame Vyskupų Rumų posėdyje sutarė pakeisti kai kuriuos žodžius knygoje vadinamoje Book of Common Prayer, lietuviškai sakant: "Bendrųjų Maldų Knyga". Bet ji nėra paprasta maldaknygė, nes joje surašyta tas, ką Anglijos valstybinės bažnyčios nekatalikai privalo tikėti ir daryti. Nuo 1662 m. ta knyga išbuvo netaisoma. Minėtasis Anglijoje ne katalikiškųjų vyskupų susirinkimas ją pataisė sušvelnindamas tuos žodžius, kuriais buvo peikiama katalikų tikyba. Daugeliui protestantų tas sušvelninimas nepatiko. Sako anglų valstybinės bažnyčios vienybė skilsianti.

— Praėjusiais metais Anglijoje susidarė nauja katalikų organizacija, Sv. Sostui remti. Draugija iš savo narių reikalauja nuolat melstis Šv. Tėvo intencija ir sumokėti per metus vieną šilingą, tai yra 25c. Ji paaiškina, kad Bažnyčios Vyriausybės ir valdymo išlaidos kasmet didėja, o įplaukos mažos.

Anglai, katalikai ruošiasi atgaivinti gražuosius viduramžių įpročius. Anglai ką pradeda tai ir įvykdo, bet katalikų Anglijoje nėra nei dusyk tiek, kiek Lietuvoje, t. y. vienas tik nušimtis visame pasaulio katalikų skaičiuje. Reikia, kad ir kitos tautos darytų taip pat, kaip Anglijos katalikai.

Valijos katalikai nebežino kas pradėtį su savo katalikiškomis mokyklomis. Mokyklų trobėsiai seni ir Britanijos autoritetai reikalauja tuos butus arba tuojaus remontuoti—įvesti reikalingus moderninius patogumus, arba juos uždaryti.

Katalikiškų mokyklų remontui reikalinga mažiausia penki milijonai dolerių. Valdžia tam reikalui neduoda lėšų, gi Britanijos katalikai yra neturtėliai.

Be to, valdžia dar iškelia reikalavimą, kad katalikiškos mokyklos (žinoma, ne visos) būtų įrengtos aukštesniajam vaikų mokslui — ligi 15 metų amžiaus.

Katalikų autoritetai nemažai susirūpinę, kur gauti pinigų tiems reikalams.

AMERIKA. — Amerikos fanatikai katalikams dažnai prikašioja, kad katalikai esą daugiau rupinasi Roma (Romos Bažnyčia), negu šios šalies reikalais.

Kad tuos katalikų priešus sugėdinti, Nacionalės Katalikų Gerovės Konferencijos Istorinių Rekordų Biuras pasidarbavo surinkti statistiškų žinių, kaip didis katalikų nušimtis tarnavo šios šalies kariuomenėje buvusio karo laiku.

Žinios dar nepilnai surinktos. Bet iš surinktų 54 diecezių (karo laiku buvo 101 katalikų diecezija) pasirodo, kad jaunų vyrų katalikų kareiviavimas buvo visur aukštesnis nustatytos normos.

Karo laiku J. Am. Valstybių kariuomenė sudarė 4,601,287 kareiviai. Jų virš 20 nušimčių buvo katalikai. Tuotarpu tais laikais katalikų skaičius J. Valstybėse oficialiai buvo paduodamas kiek daugiau 17 milionų.

Pasirodo, katalikai karan pristatė daugiau kareivių, negu reikėjo. Ir tuo budu katalikai pavadavo daugelį fanatikų, kuriems nesinorėjo tarnauti kariuomenėje, ir kurie visas laikas katalikus puola ir nepatriotizmą jiems prikašioja.

Bet fanatikai nenori pripažinti tos matematiškos normos. — Amerikos katalikų Tautinei Šventovei — Nekalto Prasidėjimo bažnyčiai 50,000 dol. auką skiria žinoma Katalikų Foresterių organizacija.

Ši auka bus įteikta Amerikos Katalikų Universiteto rektoriui vyskupui Shahan Chicagoj balandžio 27 d.

MUSŲ DARBAI

Mirusieji Nariai.

Mirė Kolegijos Remėjų garbės narys J. Petronis, Spring Valley, Illinois; ir nuolatinis remėjas Simanas Vitartas. Už abudu atlaikyta po dvejas šv. Mišias. Amžiną atilsį suteik jiedviem, Viešpatie!

Iš Laiškų.

“J. M. Lietuvių Kolegijos Direktoriui Kun. Dr. Navickui, Marian Hills, Hinsdale, Illinois. — Išgirdę kenoshiečiai apie nuostolius ciklono kolegijai padarytus siunčia Jums šiuo kartu nors mažutėlę auką \$50.00, linkėdami kuoveikiausiai taisyti apdraskytus namų stogus. Kenoshiečių vardu Klebonas (Kun. Vladas Draugelis) už tokią gausią auką, ištikus audros nelaimėi, mes reiškiamo Gerbiamiems Aukotojams nuoširdžiausios padėkos žodžius.

“Malonioji “Laivo” Redakcija! Širdingai dėkojama G. G. Redakcijai už siuntimą mums į šią svetimą šalį Jusų maŃonųjį “Laivą”, musų širdingiausį geriausią ramintoją. Mes atsiskyre nuo savo mylimos Tėvynės, tėvelių, brolių ir seselių labai liudėjome, ilgėjomės. Nė kiek nepradžiugino melsvažiedis Italijos dangus, aukštieji baltuojančiomis nuo sniego viršūnėmis Alpių kalnai, gražioji Lombardijos žemuma, tik kiekvieną savaitę atplaukdamas “Laivas” džiuogino, ramino. Labai malonu pažymėti, kad Amerikos lietuviai katalikai (Maringonai) įstengia išleisti tokį puikų laikraštį, ypatingai Amerikoje, kur žmonės paskende turtų troškime, pramonėje, vienu žodžiu materializme... “Laivas” lyg koks švyturys rodo suirusiam pasauliui išsigelbėjimo viltį. Mums ypatingai patiko “Laivo” kalba, gražūs apsakymėliai, šv. Teresės Vaikelio Jėzaus gyvenimas. Kad ir toliau “Laivas” keliaudamas per audringas pasaulio jures sekmingai vestų žmoniją į išganymo kelią, uždegtų žmonių širdis gyvu tikėjimu, Eucharistijos meile, to nuo širdies linkime. Su pagarba Juozapas ir Bronislovas

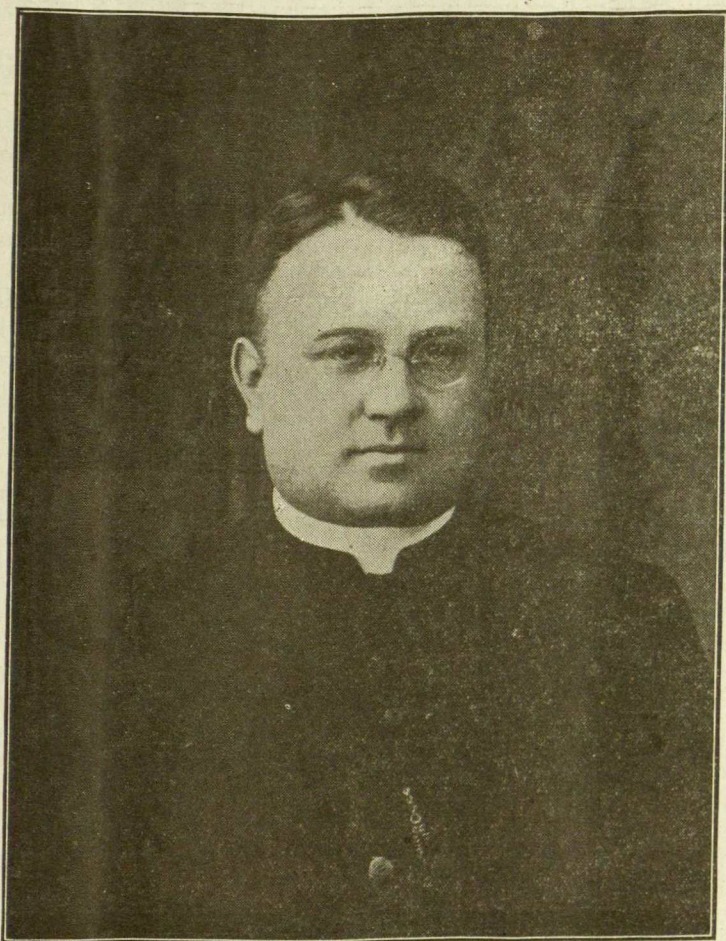
Paukščiai, Collegio Maufredini, Este (Padova), Italia.”

“Gerbiamoji “Laivo” Redakcija, labai atsiprašau, kad užvilkau mokestį už laikraštį, nes labai mažai dirbu, o maniau priklausyti prie Kolegijos nuolatinų narių. Per tai ilgiau kiek neprisiunčiau mokes ties. Ačiu, kad man nesulaikėt laikraščio. Su pagarba — K. Valaitė”.

“Gerbiamoji Redakcija, meldžiu patalpinti į “Laivą” stebuklingą išgijimą šv. Onos bažnyčioje Philadelphia, Pa. Jau dešimtis metų kaip turėjau dantų skaudėjimą. Gydytojas nieko negalėjo padaryti, betraukdamas dantis nulaužė, šaknis paliko. Todėl dariau 9 dienų noveną prie šv. Onos. Taip meldžiausi per tris atvejus. Per šv. Onos užtarymą visiškai pagijau, daugiau nejaučiu jokių skaudėjimų. Su pagarba — Ona Staniukynienė, Philadelphia, Pa.”

“Gerbiamoji “Laivo” Redakcija, siunčiu Jums tris dolerius kaip narystės mokestį nuolatinio kolegijos remėjo. Maniau atsiųsti ir daugiau, bet pas mus darbai apstojo, todėl palauksiu geresnių laikų ir vėliau atsisiųsiu. — Pas mus visas lietuviškas veikimas susnudęs. Lietuviai gyvena toli nuo bažnyčios, išsiskirtę visose miesto šalyse. Jaunimas iškrikęs; mažas burelis tepriklauso prie vyčių. Federacijos skyrius prastai gyvuoja, nes draugijos palinkę daugiau prie laisvamanių. Nėra darbininkų. Musų bažnyčia labai graži, tik žmonėms toli ateiti. Svetimtaučiai ją noriai lanko ir šokiomis dienomis. — Su pagarba J. Karalius”.

KUN. ALEKSANDRAS BALTUTIS.

Šiomis dienomis Jo Eminencija Jurgis Kardinolas Mundelein, Chicago Arkivyskupas, įkurė naują lietuvių parapiją Marquette Park, gražioje Chicago miesto dalyje, kame yra apsigyvenę į 500 lietuviškų šeimynų. Tos naujos parapijos paskirtas klebonas kun. Aleksandras Baltutis, buvęs šv. Mykolo parapijos klebonu, vadinamoje North Side. Kun. A. Baltutis yra žymus Bažnyčios ir tautos darbuotojas. Daug gero padarė pirmiau bebudamas klebonu Chicago Heights, dabar North Side. Tiktaį pernai padidino ir gra-

žiai įrengė kleboniją. Visuomet palankus kiekvienam geram ir naudingam tikslui.

Nauja parapija Marquette Park nupirko nuo Labdarių Draugijos kuri turėjo nuosavybės 10 akrų žemės, pustrėčio akro arba 20 lotų užmokėdama \$40,000.00. Pradžia graži. Vieta labai švari, netoli parko. Žmonės didžiumoje apsišvietę, nepavargę, susipratę. Todėl reiškiamą vilties gražios ateities.

Labdarybės Draugija dabar turi grynais pinigais per \$190,000.00. Tie pinigai yra skirti lietuvių ligoninei. Šitas kapitalas duos jiems galimybės statybos darbą tuojau pradėti.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAI. — Žmogus, nemokėdamas anglų kalbos, lanko jų bažnyčioje kalbamas novenas į koki šventąjį. Ar jisai gali apturėti atlaidus, kalbėdamas maldas lietuvių kalboje? *K. V.*

Gali, nes Viešpats Dievas supranta visų žmonių kalbas.

KLAUSIMAS. — Kur galima gauti novenų knygutė? *K. V.*

ATSAKYMAS. — Galima gauti "Draugo" knygyne, 2334 So. Oakley ave. Chicago, Ill.

KLAUSIMAS. — Ar yra kam tikusi tokia išmalda, kurią duodama žmogui, kuris nors vargdienis be rankos ar kojos, bet gautus pinigus prageria?

J. P., Spring Valley, Ill.

ATSAKYMAS. — Taip, žmogus, kuris duoda vargdieniui išmalda, padaro gerą darbą ir todėl jo pasielgimas turi aukštos vertės Dievo akyse, kadangi žmogus gailisi artymo vargingumo. Jeigu jisai duotų išmalda ta intencija, kad tuos pinigus gavusis pragertų, tai žinoma tokia išmalda nėra joksai geras darbas. Ir davėjas negali laukti iš Dievo užmokesčio, tai nėra nuopelnas, kad platina girtuoklybę. Ką daro vargdienis su gauta išmalda, tai jau neša patsai atsakomybę už tos dovanos tinkamą sunaudojimą. Jam davė, kad valgyt nusipirkty, ne girtuokliautų.

KLAUSIMAS. — Kokiū budu apsi-reiškė pirmi stebuklai Aušros Vartų Vilniuje? Ir kodėl rusų valdžia visiems, einant pro šalį, liepė nusimti kepures?

J. P., Norwood, Mass.

ATSAKYMAS. — Savo paklausimui rasite geriausią atsakymą tame aprašyme, kuris eina "Drauge", apie "Aušros Vartų Stebuklingą Dievo Motinos Paveikslą". Tą straipsnį labai gražiai rašo kun. J. Židnavičius, Amsterdam, N. Y., lietuvių

parapijos klebonas. Straipsnis yra labai įdomus ir suteiks Jums užtektinai žinių.

KLAUSIMAS. — Delko šv. Dvasios atsiuntimo šventę vadina Sekminėmis?

J. L., Cicero, Ill.

ATSAKYMAS. — Todėl, kad šv. Dvasios Atsiuntimo šventė visuomet išpuola septintoje arba sekmoje nedėlioje po Velykų.

KLAUSIMAS. — Kaip galima pažinti ar laikraštis yra katalikiškas ar ne? Sąkysime vienas laikraštis visuomet katalikiškas šventes į laikraštį įdeda, aprašė Jėzaus gyvenimą, kad net verkt reikia.

O. S., Frankfort, Ill.

ATSAKYMAS. — Ne tas yra katalikiškas laikraštis, kuris kartais ką gero apie katalikų tikėjimą parašo, kad patraukus žmones katalikus dėl savo biznio naudos, o daugiau rašo tai, kas griauna ir teršia Bažnyčią ir tikėjimą, bet tas kuris gina Bažnyčią ir tikėjimą nuo priešų, nežiurėdamas savo biznio. Taigi ir reikia būti atsargiam žmogui! Kartais laikraštyje nerandi, rodos, nieko blogo, net apie šventus daiktus rašo, bet paskui paėiliui kituose numeriuose teršia visa, ką katalikai žmonės brangina ir šventu skaito.

KLAUSIMAS. — Kokius atlaidus galima apturėti per 40-tę?

J. V., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Kiekvienas žmogus, kuris yra Dievo malonės stovyje arba neturi ant savo sąžinės mirtinos nuodėmės, už kiekvieną švenčiausio aplankymą, kuomet išstatytas viešai per 40-tę, apturi 7 metus ir tiek gavėnių atlaidų. Jeigu nori apturėti visuotinus atlaidus, turi priimti toje bažnyčioje, kurioje yra atlaidai, šv. Komuniją. Išpažinties gali bent kur pri-eiti, tereikia vien šv. Komuniją priimti, jeigu žmogus nori įgyti minėtus atlaidus.

Lietuvos Žinios

(Padėkos žodis). Jums gerai pažįstami ir žinomi, jeigu ne iš matymo, tai iš darbų studentai ateitininkai. Be jų pagalbos nebuvu nudirbta nė viens didesnės reikšmės mūsų Bažnyčiai ir Tėvynei darbas. Studentai ateitininkai mūsų visuomenei buvo ir yra kaip druska viralui. Jie tą darbą dirba iš meilės prie savo krašto ir dėkingumo savajai visuomenei už tą paramą, kurią ji teikia mokslus einančiam jaunimui.

Deja, nors mūsų visuomenė ir remia studentiją, bet jų buklė dar yra gana sunki. Kad palengvinti studentų gyvenimo sąlygas, Kaune yra statomi 4-rių aukštų muro namai, kuriuose galės tilpti kaip tik tie gyvenimo nuskriaustieji studentai, kurie šiandien gyvena miesto palėpiuose žuodydami sveikatą ir savo talentus.

Todel išdrįsusi dar kartą šauktis geros valios žmonių, atjaučiančių sunkų mokslus einančio jaunimo padėjimą, studentų Ateitininkų organizaciją, atsiuntė savo atstovus studentus į mūsų miestą 1 ir 2 dieną balandžio prašyti aukų, kad pradėtus peraitais metais statyti A-kų namus galėtumėm šįmet užbaigti ir juose apgyvendinti gyvenimo aplinkybių prislėgtus jaunuolius. Ir neapsivylėme. Nepaisydama savo ekonominių sunkenybių, gerbiamoji Marijampolės visuomenė ir garbingoji kariuomenė sumetė čia minėtam tikslui per tas dienas beveik 1000 litų.

Mes jums tvirtiname, kad tie, jusų skatiku sušėlpti, jaunuoliai šimteriopai atsilygins savo geradariams.

Širdingai Jums reiškiamo tikros ir gilios padėkos.

*Ateitininkų namams statyti Komitetas.
"Šaltinis".*

*Bus iškastas lavonas. ALSĖDŽIAI.
Gauta žinių, kad socialisto liaudininko Ka-*

ždailio žmonos lavonas bus iškastas ir jam padarytas skrodimas. Každailienės giminės laukia tos valandos, kada bus išaiškinta tikroji jos mirties priežastis, o įtariamą jos nužudyme Každailis neliaunasi savo kaily, ir kad reikalui esant būtų lengviau pasislėpti, jis savo ukį pavedė savo dabartinei žmonai. Ir d-ras Mikulskis "strioke". Bėgioja jis ir šen, ir ten klausinédamas, kaip bus su Každailio byla.

Patiems kairiesiems savieji nebepatinka. SALANTAI. Prieš rinkimus čia buvo nuovados viršininkas p. Petrulis, ir visi dorieji žmonės juo džiaugėsi. Tik kontrabandininkai ir jų sėbrai socialistai liaudininkai negalėjo jo pakęsti. P. Petrulis socialistų pašalintas, ir Salantų policija sutvarkyta prisitaikant prie "raudonųjų" pageidavimų. Bal. 6 d. pil. Rimgaila apie 7 v. vak. areštavo "raudonąjį" pil. A. L. ir pareikalavo iš jo pinigų ar "užfundyti" butelį. Pil. A. L. "nefundijant" policininkas išsitraukęs revolverį pradėjo jį mušti ir šaudyti. Sako, kad Rimgaila buvęs neblaivas. Iš ryto pil. A. L. nusiskundžia, kad jam išmušta 4 dantys, suskaldytos lupos, išmušta viena akis ir šiaip visas sužalotas. Ar nereikėtų tokius policininkus pašalinti iš tarnybos? Bendrai galima pasakyti, kad Salantuose dabar tvarkos nėra, degtinės gaunama arbatinėse ir bakužėse. Labai būtų gera, jei į Salantus grįžtų senasis policijos nuovados viršininkas p. Petrulis, kurio laikus dabar ir kairieji su malonumu prisimena, nes jis mokėjo sutvarkyti savo pavaldinius ir bendrai tvarką palaikyti.

Žvėriškas ir paslaptingas neturtingos šeimos išžudymas. KRIUKAI. Š. m. balandžio mėn. 12 d. iš po nakties, čia už miestelio esančioj bakužėj, atrasta nužudytais pil. Smilgienė Elzbieta 55 m. ir jos

sunus Jokubas apie 20 m. amžiaus.

Nelaimingieji suguldyti į lovą ir jiems nukirstos galvos.

Velionė Smilgienė buvo labai neturtinga našlė ir su savo jaunu sunum — darbininku gyveno nuomotoj gritelėj, kurios savininku yra netoliese gyvenęs pil. Augustauskas Ignas. Pastarasis 9 v. ryto ir užėjo tą baisią dramą. Nužudymas yra

labai paslaptingas, nes nėra nė kokių į namą įsilaužimo žymių, tik viduj yra atplėšta su įvairiais daiktais skrynja, kurie nepaprastai išvartyti, bet spėjama, kad niekas nepavogta.

Apie įvykį pranešta policijai ir pastaroji jau pradėjo energingus žingsnius, žiaurių kaltininkų suradimui.

“Žemaičių Prietelis”.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: “Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laišku mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
“DRAUGĄ”

“Draugo” kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.